

Zaur İlhamoğlu

Gedəcəm dünyanın o bir başına

Gedəcəm dünyanın o bir başına
Dünyanın bu başı məni açmadı.
Bu başın günləri qaranlıq imiş,
Burda gün çıxmadı, işıq saçmadı.

Gedəcəm dünyanın o bir başına
Burda yaşayanlar dərdədən seçilmir.
Bu yerdə min sifət, min dənə üz var
Buranın qoyunu qurddan seçilmir.

Gedəcəm dünyanın o bir başına
Bu yerdə gözləri pərdələyiblər.
Burda yaxşılığın izi-tozu yox,
Burda insanlığı dəfn eləyiblər.

Gedəcəm dünyanın o bir başına.
Burda müharibə, dava-dalaşdır.
Bu yerdə analar sinəsi dağlı,
Burda bacıların gözləri yaşıdır.

Gedəcəm dünyanın o bir başına
Burda əyləncədir sevgi-məhəbbət.
Bu yerdə yaşayan sevgi hissləri
Büsbütün ehtiras, büsbütün şəhvət.

Dünya da fırlanır, yerində durmur.
Gün keçir..Oyandın yatana kimi.
Qorxuram o başı bu başı olar
Mən gedib o başa çatana kimi.

Özünə dəyər ver!

Sən ki sən olaraq dünyaya gəldin,
Sənin varlığında bir nəfər "sən" var.
Sən başqa kimsəyə bənzəmə heç vaxt,
Çalış özün kimi olmağı bacar.

Əgər insanları sevmək istəsən,
Hər kəsdən birinci özünü sev sən.
Yadında saxla ki, özünü sevsən,
Onda həm sevəcək, seviləcəksən.

Özünü araşdır, özünü tanı
Bax görüm, bir kimsən,
nahaqsan, haqsan?
Özünü tanısan, bu dünyadakı
Bütün insanları tanıyacaqsan.

Özünə dəyər ver, öz dəyərini
Düşünmə kiminsə dəyərindən az.

Qəm-kədər içində yaşayar şair, Xoşbəxtlik ömründən didərgin düşər

Özünü dəyərsiz sansan həyatda,
Kiminsə yanında dəyərən olmaz.

Özünə güvənən olsun hər zaman
Güvənsiz boş şeydir əqidə, məslək.
Güvənən yoxdursa, yadda saxla ki,
Sənə bir nəfər də güvənməyəcək.

Sev öz vətəninə, sev, özün kimi.
Ayır vətəninə yaxşını, pisi.
Unutma hər kəsdən, hər şeydən öncə,
Özündən başlayır vətən sevgisi.

Şair ömrü

Şair şeir yazır, misralar düzür
Sərir vərəq üstə düşüncələri.
Gizlənir yazdığı misralar altı
Bir şair sevinci, şair kədəri.

Bizlər oxuyuruq yazdıqlarını.
Ürəyə toxunur deyirik:-Əhsən!
Bəs heç düşündükmü şair bunları
Hansı şəraitdə yaradır görən?

O necə yaşayır, necə dolanır?
Bəlkə yarıacdır, bəlkə yarıtox.
Bəlkə kirlərdə can verir şair
Yaşamaq üçün öz otağı da yox.

Körpələr haqqında şeirlərini
Analar oxuyar öz körpəsinə.
Biz heç bilirikmi bəlkə də şair
Özü həsrət qalıb körpə səsinə?

Ruhumuz isinir, canımız qızır.
Odlu misraları oxuyan günü.
Duyduqmu görəsən o misraların
Üşüyən əllərdən süzöldüyünü?

Düşünək...Nə fərqi...Bu düşünməyin
Ona nə köməyi, nə əlacı var.
Baxsaq görərik hər şair ömrünün
Bir xoşbəxt həyata ehtiyacı var.

Qəm-kədər içində yaşayar şair.
Xoşbəxtlik ömründən didərgin düşər.
Ondan uzaqdadır işıqlı səhər
Onun həyatına haçan gün düşər?

Bəzən məskən olar soyuq türmələr,
Həsrətdən içindən oyular şair.

Bəzən qürbət eldə əcəl yetişər
Kəfənsiz məzara qoyular şair.

Gözəl əks etdirir şair ömrünü
Bizə müdriklərdən qalan bu kəlam:
"Dünyanı dolaşan gözəl əsərlər
Uçuq daxmalarda yaranmış müdam"

Şairin kimliyi şeirləridir.
Misralar danışan, dinən dilidir.
Bədbin şeirləri yaşadıkları,
Nikbin şeirləri təxəyyüldür.

Reallıq

Bir gün şeirlər kitabım yanacaq.
Külə dönəcək.
Qarısacaq torpağın qoynuna
İtəcək torpağın ağışında..
İtəcək...İtəcək.
Bir zaman olacaq
O torpaqda bir ağac bitəcək.
Köklü, budaqlı bir ağac.
Və insan oğlunda doğan ehtiyac
Onu gövdə-gövdə, budaq-budaq
Kəsəcək, doğrayacaq.
Kağız emal edəcəklər
Qalaq-qalaq, dəstə-dəstə.
Hansısa bir şair şeirlər yazacaq
O kağızlar üstə.

Haqq-hesab dünyasıdır.
Hər kəs öz payını götürür
Bu dünyanın haqq-hesabında.
Mən də şeirlər yazıram
Hansısa şairin "yanmış şeirlər kitabı"nda.

Olmayıdı

Kaş dünya yaxşılarla hər an aşib-daşaydı,
Yamanlar olmayaydı, fitnələr olmayaydı.
Hər kəs əziz olaydı, hər kəs doğmalaşaydı,
Ogeylər olmayaydı, özgələr olmayaydı.

Həyat sevirirdəydi insan olan hər kəsi,
Xoşbəxtlik gətirəydi aldığı hər nəfəsi.
Həminin bir Vətəni olaydı Yer kürəsi,
Sərhədlər olmayaydı, ölkələr olmayaydı.

Hər kəsin xoş əməli onu nişan verəydi,
Kimsə qan tökməyəydi, əksinə qan verəydi.
Tanrım nə dərd verəydi, nə də dərman verəydi,
Şikəstlər olmayaydı, xəstələr olmayaydı.

"Varlı", "kasıb" deyərək bölünməzdik hissəyə,
Düşməyəydi ürəklər nə qəmə, nə qüssəyə.
Hamı bir ailə kimi əyləşəydi süfrəyə,
Kütlələr olmayaydı, zümrələr olmayaydı.

Nə müdhiş müharibə, nə də savaş olaydı,
Nə də ki insanların gözündə yaş olaydı,
Nə də kimsə qəfildən gülləyə tuş olaydı.
Mərmilər olmayaydı, qəlpələr olmayaydı.

Ruhumuzu sarardı sevinc dolu duyğular,
Çıxardı qarşımıza həqiqətlər, doğrular.
Yarımçıq qalmayıdı etdiyimiz arzular,
"kaş ki" lər olmayaydı, "bəlkə"lər olmayaydı.

Düşünüb addım at...

Düşünüb addım at ömür yolunda
Taleyin saldıgın iz üstündədi.
Səhvlər elədikcə ümitsiz olma
Bəzən ayrılır də düz üstündədi.

Söz üçün deməyə tərpədənə dil,
Dediğin hər sözün öz yerini bil.
İnsanın kimliyi adında deyil,
İnsanın kimliyi söz üstündədi.

Bağını görməmiş gülünü dərmə.
Dəvət olunmamış içəri girmə.
Hər çörək kəsənə sirrini vermə.
İnsan var çörəyi diz üstündədi.

Hər kəsin yeri var gəl,saxla yadda
Sən də öz yerini qoru həyatda.
Sənin varlığı ayaqlar altı,
Sənin varlığı göz üstündədi.

Uzaqlıq, yaxınlıq

Yolumuz uzaqdır..Ürəklər yaxın
Uzaqlıq, yaxınlıq..təzadə bir bax.
Sən demə həyatda mümkün olurmuş
Uzaqlıq içində yaxınlıq olmaq.

Nə qədər duysa da bu uzaqlığı
Ürək qəbul etmir.. Bu nə inaddır?
Gözlər uzaqlığı hiss edə bilər
Ürəklər uzaqlıq hissənə yaddır.

Bəlkə gözlərin də ürəklər kimi
İçində bir hissi, duyğusu olur.
Axı dikiləndə yollar üstünə
Hər baxış qovuşmaq arzusu olur.

Belə olmasaydı axı həyatda
Gözlər saatlarla yol çəkərdimi?
Onlar duymasaydı bu uzaqlığı
Gecələr gizlicə yaş tökərdimi?

Uzaqlıq..Yaxınlıq..Sən bu ölçüdə
Mənimlə eynisən, mənimlə tənsən.
Uzaqlıq həyatım adı-sənsizlik
Yaxınlıq-sənsizlik içində "sən"sən.

Yolumuz uzaqdır...Ürəklər yaxın.
Yazılmış bizimçün bu qismət, qədər.
Uzaqlıq içində yaxın olaraq,
Yaşayaq bu ömrü sonuna qədər.

Kitabları oxuduqca...

Kitabları oxuduqca
Bu dünyada say-hesabsız
Yolu gördüm, izi gördüm.
Yol üstündə yol yürüyən insanların
Amalında, məsləkində
Səhvi gördüm, düzü gördüm.
Kimlərsə xoşbəxt olub danışdıran,
Xoşbəxtliyin təcəssümün
Kimlərsə bədbəxt olub,
Öz içindən alışırdan
Odu gördüm, közü gördüm.

Kitabları oxuduqca
Daha da çox anladım ki,
Qanunsuzluq kütləsindən parçalanan zərrə-zərrə
Biz görməyən, biz duymayan
Qanun nədir, qayda nədir?
Üzdə mənasız saydığım nələr varsa,
İçindəki sadəf içrə gizlədilmiş inci kimi
Anlam nədir, məna nədir?
Olumunla ölümünün arasında yaşadığın
Sirr dolusu, möcüzəli
Həyat nədir, dünya nədir?

Kitabları oxuduqca
Vərəqlərdə pıçıldaşan
Səsi sevdim, ünü sevdim.
Kitablarda Aya dönmən, Güne dönmən kəlmələri,
Kəlmələrin dolaşdığı asimandan
Cahilliğin zil qaranlıq dünyasına nur çiləyən
Ayı sevdim, Günü sevdim.
Kitabları oxuduqca insanlara sevgim artdı
Səni sevdim, onu sevdim,
İçimdəki "mən"i sevdim.